

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 31. De accusationibus impedimentorum matrimonii,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

Concilij Triden. constituitur vt denunciations fiant in Ecclesia diebus festiuis inter Missarum solemnias; siuis sit vt ad multorum notitiam matrimonium perueniat, sicque vt impedimenta facilius detegantur, tunc enim solet magna hominum copia confluere: ei autem fini satisfieri possit quando extra Ecclesiam loco conuenienti, aut die non festiua; aut extra Missarum solemnias conuenit magna populi copia ad aliquam deuotionem, vt ad audiendum verbu Dei; si denunciations tunc fiant, non censei id ipsum decretum violatu. Neque obstat, quod forte dies aut locus non sit sacer, quia si matrimonium ipsum extra tempus & locum sacrum potest celebrari, cur non poterunt illius denunciations fieri?

Adde Concil. Trident. ad memoratum decretum: cum probabiliter suspicio fuerit, matrimonium posse malitiose impediri, si precesserint tres denunciations: tunc sufficere vel vt vna tantum fiat, vel saltem Parocho, & duobus vel tribus testibus presentibus matrimonium celebratur: & deinde ante illius consummationem denunciations in Ecclesia fiant, vt si aliqua impedimenta subsint, facilius detegantur.

CAPVT XXXI.

De accusationibus impedimentorum matrimonij, quarum intuitu promulgationes sunt instituta.

SUMMARIUM.

- 218 Obligatio reuelandi, quam promulgationes matrimonij inducunt, est sub mortali.
- 229 Duo casus excepti.
- 230 Aliquot casus in quibus repellitur quis ab accusatione matrimonij.
- 231 Accusationum propositarum specialia quadam, in quibus a ceteris accusationibus differunt.

218. **F**ACTA matrimonij promulgatione, is qui nouit esse impedimentum, debet illud significare. Primo quidem, si faciat ex peccato occulto, ipsi contrahenti iuxta modum corripiendi proximum a Christo traditu in Matth. 18. Deinde vero si id non sufficiat, significare illi cui matrimonium promulgauit: eum autem qui denunciare recusat mortaliter peccare, prout aliis citatis Sanchez habet lib. 3. disput. 13. nu. 2. Probat: quia causa est cur contrahentes graue detrimentum incurrant nullitatis matrimonij: quam nulla temporis diuturnitas tollit, perseverante semper impedimento: & per quam sunt in perpetuo concubinatu ac filios suscipiunt illegitimos. Et quamuis impedimentum esset ex minoribus, tamen grauissima sacramento matrimonij fieret in eo iniuria: ut pote quod iniretur contra Dei & Ecclesiae statura. Istudque procedit ex eodem auctore & aliis quos citat quantumcumque impedimentum sit occultum nec probari possit.

229. Nihilominus duo sunt casus in quibus nemo ad talem accusationem tenetur. Prior est, quando cognoscens impedimentum, simul nouit contrahentes celebraturos matrimonium cum ignorantia probabili, & impedimentum sic occultum est vt probabile sit nunquam ipsum in aliorum notitiam venturu nisi ipsemet significet: simulque probabile sit securum scandalum & magnam perturbationem si significet. Nam in tali casu neque Parochum neque Confessarium contrahentium debere illis tale impedimentum significare; sed potius illos in sua bona conscientia relinquere, ex Nauar. in Enchir. Cap. 22. num. 83. & aliquot aliis notat Sinch. 2. in ead. m. disput. 13. num. 4. Addens id verum esse, quantumcumque denunciatio sub poena excommunicationis praecipitur, & impedimentum probari posset. Posterior casus est, quando is qui impedimentum nouit existimat suam accusationem non profuturam: vt quia non crederetur ei, cum id non possit probare, prout habet Syluest. in verbo Matrimonium sexto quest. 9. vel quia ipsius accusatio non admittitur, vt fieri potest in sequent. casibus.

230. Primus si nolit iurare verum esse quod obicit vel certa iurare se non ex odio, vel timore, sed sincere accusare ex cap.

Not ficamus & ex cap. D. parentela tam 1. quam 2. causa 35. quest. 6. Deinde si extraneus sit, & praesentes sint consanguinei; qui testificari possint ex cap. 1. eiusdem questionis. Nihil obstat tamen, quin accusare possit per consanguineos, aut etiam per se illi debent, ipseque sit ex vicinis antiquioribus, & veracioribus, iuxta ea quae in verbo Matrimonium 9. quest. 1. Syluester habet. Tertio, si absens sit, tantumque accuset per literas ex cap. 2. Qui matrimonium accusare possint. Quarto, si accuset lucrifera, & vt pecuniam extorqueat, ex cap. Significante eod. tit. Postremo, si post factam promulgationem, non accuset antequam matrimonium contrahatur: nisi probauerit se ante fuisse legitime impeditum: vel certe iurauerit se impedimentum illud intellexisse tantum post contractum matrimonium ex cap. finali eod. tit. Adde vel coactus sit moram trahere in correptione fraterna, quam denunciationi praemittendam esse diximus. Nam obligatio denunciandi non virget, quantum vacandum est eidem correptioni, seu donec iudicio viri prudentis ea nihil prodesse videatur, prout in ead. disp. 13. Sanchez num. 3. sub. finem tangit. Bene addens in sequentium. 8. eum qui scit impedimentum occultum, & simul scit contrahentes dispensationem occulte impetrasse pro foro interno, non teneri denunciare: quia nullum est periculum peccati in contrahendo, impedimento illa ratione ablato.

231. **R**ESTAT obseruandum quod ex D. Thoma habet Sotus in 4. di. in 1. 41. quest. vn. ca. vt. 5. sub. finem: Eam de qua hic loquimur non esse proprie matrimonij accusationem, sed potius denunciationem: ideoque multa concedi in ea, quae non habent locum in vera accusatione: quorum Syluester quoque meminit in verbo Matrimonium nono, quest. 5. Primum est, vt idem possit accusator esse & testis. Secundum, vt non exigatur iuramentum calumniae. Tertio, vt facta hac accusatione, contumax possit condemnari lite non contestata ob periculum in mora, ex cap. finali. Vt lite non contestata. Porro. Quarto, vt consanguinei & parentes admittantur ad denunciationem impedimenti matrimonij, ex cap. Videtur Qui matrim. accusare possint. Quinto, vt in hac accusatione valeat testimonium ex solo auditu: soloque verbo sine scriptura, ipsum fieri possit. Nonnulla alia de hisde accusationibus videri possunt apud eundem Syluestru in eodem verbo.

CAPVT XXXII.

De dispensatione omittendi promulgationes matrimonij.

SUMMARIUM.

- 232 Potestas dandi talem dispensationem, Ordinarius habet: sique diuersim coninges habeant, sufficit alterutrius dispensatio.
- 233 Generalis Vicarius Episcopi potest eandem dispensationem dare, non item Parochus.
- 234 Quatenus possint Episcopus & Vicarius ipsius delegare suam in hac re potestatem.
- 235 Neuter potest nisi iusta de causa dispensare: & duodectim tales causa.
- 236 Quando Superior obligetur talem dispensationem dare: & quid liceat, cum ipse adiri non potest, aut iniuste eam negat.
- 237 Peccatum est mortale consummare matrimonium antefactas illius promulgationes.
- 238 Non vero ante Ecclesiae benedictionem: & quod contrahentes si ab aliis non detegantur ipsorum impedimenta, ipsi sub mortali teneantur detegere se cum illa.

DE dispensatione omittendi promulgationes Matrimonij, queritur potissimum quis eam dare possit, & qua de causa possit dari. Cui questionis satisfacimus aliquot propositionibus.

Prima est, Non modo Papam, sed etiam Episcopum dare posse talem dispensationem. Hec patet ex Concil. Trident. sess. 24. De refor. matrim. cap. 1. illis verbis: Nisi Ordinarius expedire iudicauerit vt praedictae renunciations remittatur;

quod